

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Ευθύνη

Οι ιδέες εκείνες που καθρεφτίζουν τις ώριμες ανάγκες της κοινωνικής, πολιτικής πραγματικότητας, που «συναντούν» αυτές τις ανάγκες και προτείνουν δρόμους για την ικανοποίησή τους, αυτές οι ιδέες, αυτές οι πολιτικές είναι, λοιπόν, «ζόρικο» πράγμα. Στην πολιτική, όταν αυτή απευθύνεται σε εκατομμύρια πολίτες, εργαζόμενους, είναι είτε δύσκολο, είτε αδύνατο να τις αγνοήσει κανείς. Αυτές τις μέρες, ελπιδοφόρα εμφανίστηκε η επιβεβαίωση αυτής της αλήθειας, χάρη στη δράση του Συνασπισμού, χάρη στις πολιτικές προτάσεις του Συνασπισμού. Από αρκετές πλευρές επαναλαμβανόταν μονότονα και με κομπασμό ότι «ε, ο Συνασπισμός, δεν είναι θα και τίποτα άλλο, παρά το 13% των ψηφοφόρων».

Αποδειχεται όμως εδώ και δυο βδομάδες ότι η πολιτική του Συνασπισμού αγγίζει και κερδίζει πολύ μεγαλύτερο μέρος των πολιτών αυτής της χώρας. Δεν μπορούσαν παρά να το πάρουν υπόψη αυτό στην τακτική τους και οι ηγεσίες των δυο άλλων κομμάτων...

Οχι τυχαία. Οι κάτοικοι αυτής της χώρας, διαπίστωσαν ότι ο Συνασπισμός παρέμεινε υπεύθυνη, νηφάλια, ειλικρινής και σοβαρή δύναμη, όχι μόνο προεκλογικά αλλά και στις κρίσιμες μετεκλογικές συνθήκες. Διαπίστωσε νωρίς, πριν τις εκλογές, ότι πέρασε η εποχή των αυτοδυναμιών, αγωνίστηκε για τη θέσπιση της απλής αναλογικής (αγώνας που είχε αποτελέσματα) και μετεκλογικά άνοιξε το δρόμο για μια κυβέρνηση της ευρύτατης δυνατής αποδοχής, ώστε να μπορέσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να προχωρήσει το έργο της καθάρσης. Με τρόπο αδιάβλητο. Ολοι οι Έλληνες πολίτες, έγιναν μάρτυρες ότι αυτή τη στάση ευθύνης, ο Συνασπισμός δεν την απεμπόλησε έναντι οποιουδήποτε ανταλλάγματος — και οι «προσφορές» δεν ήταν λίγες, όπως όλοι γνωρίζουν. Λοιπόν, κι όποιος αμφέβαλε, δεν μπορεί τώρα πια, να αμφιβάλλει: Ολοι ΔΕΝ είναι το ίδιο.

Αυτές τις μέρες, δίνεται η ευκαιρία σε κάθε πολίτη να παρακολουθήσει διάφανα τις κινήσεις όλων των πολιτικών σχηματισμών. Να ακούσει το διάλογό τους, την ανταλλαγή γνώμων, προτάσεων, θέσεων και αντιθέσεων. Εδώ και δυο βδομάδες, οι νάιλον σημαίες έχουν μείνει μόνο σε κάποιους δρόμους κρεμασμένες και ξεχασμένες. Τα πολιτικά κόμματα επιχειρούν να μιλήσουν στους οπαδούς τους για να τους πείσουν κι όχι για να τους φανατίσουν. Ναι, ο Συνασπισμός έπαιξε ένα ρόλο σ' αυτό. Ένα ευρύτατο δημοκρατικό κίνημα, που στην πρώτη γραμμή του ήταν οι δυνάμεις της Αριστεράς, επέβαλε ένα λιγότερο ληστρικό εκλογικό σύστημα. Ορισμένοι ενοχλήθηκαν πολύ και στράφηκαν κατά της απλής αναλογικής. Γιατί; Επειδή η απλή αναλογική, γίνεται φανερό, ότι δεν συμβιβάζεται με την πολιτική βαρβαρότητα, με την καθυστέρηση, με τον ετσιθελισμό, με τη μεγαλομανία. Το 'δειξε με τον τρόπο του, ακόμη και το σημερινό εκλογικό σύστημα.

Πήρε υπόψη της σε κάποιο βαθμό τα νέα δεδομένα η ηγεσία της ΝΔ. Αφησε για τήν ώρα στην μπάντα τις αυτοδυναμίες, εγκατέλειψε την επιδίωξη να κερδίσει από τη λαϊκή ψήφο, αποσύρθηκε ο αρχηγός της από την επιδίωξη να είναι πρωθυπουργός μιας περιορισμένης διάρκειας και αρμοδιοτήτων, μεταβατικής, κυβέρνησης. Και η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ υποχρεώθηκε να βγάλει ορισμένα συμπεράσματα. Αποσύρθηκε και ο αρχηγός του από την επιδίωξη να είναι πρωθυπουργός τώρα. Αλλά, δεν κατάφερε να συλλάβει το μήνυμα των καιρών. Δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στο παλλαϊκό αίτημα να τερματιστεί η τακτική των ψυχώσεων. Δεν μπόρεσε να αντέξει το παλλαϊκό αίτημα μιας αδιάβλητης, υπεράνω κάθε αμφιβολίας καθάρσης, από μια κυβέρνηση στην οποία θα συμμετέχουν όλοι οι πολιτικοί φορείς. Επέμεινε στην τακτική των αποκλεισμών και του εκβιασμού της Αριστεράς, θέτοντας όρους — τορπίλες ενάντια σε μια ευρύτατη αποδοχής κυβέρνηση. Αυτό, αν υποθέσουμε ότι ήταν λάθος, τότε ήταν ένα ιστορικό λάθος της. Γιατί και κυβέρνηση ευρύτατης αποδοχής μπορεί να υπάρξει και η καθάρση ν' αρχίσει, έστω και χωρίς τους βραδυπορούντες...